U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného č. j. 2257/11, doručeného žalobci 2. 9. 2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2011, č. j. 30 A 117/2011 - 7,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 12. 11. 2011 brojí žalobce proti shora označenému usnesení, kterým byla výše označená věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně vycházelo z toho, že dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb. (dále jen „s. ř. s.“), je k řízení místně příslušný Městský soud v Praze, neboť sídlo žalovaného je v Praze.

V uvedeném podání žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí je pouze procesní povahy a kasační stížnost proti němu je nepřípustná (v tomto ohledu je v napadeném usnesení dle žalobcova názoru obsaženo nesprávné poučení, které kasační stížnost připouští). Příslušný k rozhodování dle stěžovatele je však Krajský soud v Brně, neboť napadené správní rozhodnutí vydala brněnská pobočka žalovaného. Žalobce namítá místní nepříslušnost Městského soudu v Praze a navrhuje, aby se napadeným usnesením soudy neřídily a proces byl nadále veden před Krajským soudem v Brně.

Krajský soud v Brně vyhodnotil podání jako kasační stížnost a usnesením ze dne 16. 11. 2011, č. j. 30 A 117/2011 - 11, žalobce (stěžovatele) vyzval, aby odstranil ve lhůtě jednoho měsíce její vady, ve lhůtě 14 dnů soudu zaslal plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o podané kasační stížnosti a ve lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč za podanou kasační stížnost, přičemž v tomto případě stěžovatele poučil, že nezaplacení poplatku bude znamenat, že řízení bude zastaveno.

Stěžovatel na to reagoval přípisem ze dne 12. 12. 2011, v němž prohlásil, že výzvě nerozumí a že pokud se ve spise nachází podání, v němž by se stěžovatel domáhal „zrušení rozsudku“, pak je jistě falešné.

Dne 27. 2. 2012 s ohledem na čl. II bod 1. zákona č. 303/2011 Sb. byla předmětná kasační stížnost se soudním spisem zaslána krajským soudem Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 3 téhož zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost v případě poplatku za řízení podáním kasační stížnosti a téhož dne je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona).

V daném případě bylo správně podání stěžovatele vyhodnoceno jako kasační stížnost. Podání je totiž třeba hodnotit nikoliv dle názvu, ale dle jeho obsahu. V tomto případě proti výše specifikovanému usnesení stěžovatel brojil, a přestože výslovně nenavrhl jeho kasaci, žádal, aby k napadenému rozhodnutí nebylo přihlíženo (domáhal se tedy toho, aby věc postoupena nebyla). Proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu přitom existuje opravný prostředek – kasační stížnost (přípustnost kasační stížnosti proti tomuto typu rozhodnutí potvrdil výslovně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004 - 35, www.nssoud.cz, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. Nad 22/2007 - 101, publ. pod č. 2503/2012 Sb. NSS). Domáhal-li se tedy stěžovatel toho, aby věc nebyla postoupena, je zřejmé, že po materiální stránce šlo o kasační stížnost. Na tomto závěru nemůže změnit nic ani její ne zcela srozumitelné doplnění ze dne 12. 12. 2011, v němž stěžovatel popírá, že se domáhal „zrušení rozsudku“. V daném případě především stěžovatel nebrojil proti rozsudku, nýbrž proti usnesení. Dále lze též konstatovat, že ani případné lpění na nepřípustném typu výroku (a výslovné odmítání kasace rozhodnutí) nemůže nic změnit na závěru krajského i zdejšího soudu, že předmětné podání je kasační stížností. Její případné vady by byly odstraňovány jen tehdy, pakliže by byl zaplacen poplatek za kasační stížnost, resp. kdyby byl stěžovatel od placení tohoto poplatku osvobozen.

Za kasační stížnost je dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků třeba zaplatit soudní poplatek ve výši 5000 Kč, a to hned s jejím podáním. Jelikož tak stěžovatel neučinil, byla mu zcela v souladu se shora citovanými ustanoveními zákona o soudních poplatcích zaslána výzva k náhradnímu splnění této povinnosti ve lhůtě 10 dnů. Zároveň byl stěžovatel poučen o následcích, pakliže výzvě nevyhoví. Předmětné usnesení stěžovatel vyzvedl na poště dne 2. 12. 2011 a lhůta ke splnění povinnosti uplynula dnem 12. 12. 2011. Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebyl poplatek uhrazen ani stěžovatel nepožádal o osvobození od soudních poplatků, zdejší soud musel předmětné řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavit.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu